

Dosarul nr.2ra-1759/20

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : O. Dvornic)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : N. Budăi, I. Muruianu, A. Malîi)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Chilat Nicolae, reprezentat de avocatul Lazăr Vitalii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Chilat Nicolae împotriva societății pe acțiuni ”General Asigurări”, intervenient accesoriu Grigore Savca cu privire la încasarea despăgubirilor de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020 prin care s-a respins apelul declarat de Chilat Nicolae și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 iulie 2020,

c o n s t a ț ă :

La 27 decembrie 2018, Nicolae Chilat s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva S.A. ”General Asigurări”, intervenient accesoriu Grigore Savca cu privire la încasarea despăgubirilor de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 29 octombrie 2018 a avut loc accidentul rutier în mun. Chișinău, în urma căruia a fost deteriorat automobilul de model Toyota Corolla cu nr. de înmatriculare XXX.

Vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Grigore Savca, conducător al automobilului de model Volkswagen cu nr. de înmatriculare XXX, deținătorul poliței de asigurare obligatorie nr. RCAI-0042292446, eliberată de către SA ”General Asigurări”.

La 30 octombrie 2018, în vederea stabilirii cuantumului despăgubirii, s-a examinat mijlocul de transport.

Concomitent cu expertul SA ”General Asigurări” a fost solicitat un expert din cadrul SRL ”Expert Auto-Plus” despre ce s-a făcut mențiune în actul de examinare a mijlocului de transport a expertului companiei.

La 12 noiembrie 2018, a fost informat că, cuantumul despăgubirii de asigurare care urmează a-i fi achitat este în mărime de 15334,46 lei.

Reclamantul a indicat că, nu a fost de acord cu cuantumul stabilit de către

compania de asigurare în mărime de 15334,46 lei și i-a prezentat acesteia raportul de evaluare a pagubei nr.675/10A din 02 noiembrie 2018 întocmit de către expertul independent Adrian Ciobanu din cadrul SRL "Expert Auto-Plus", prin care s-a concluzionat că, prejudiciul cauzat lui Nicolae Chilat, proprietar al automobilului de model Toyota Corolla cu nr. de înmatriculare XXX constituie suma de 20 200,47 lei.

Astfel, la 13 noiembrie 2018, Chilat Nicolae a depus cerere de exprimare a dezacordului față de cuantumul despăgubirii de asigurare în mărime de 15334,46 lei stabilită de către SA "General Asigurări" ca fiind una neîntemeiată, diminuată, disproporțională în raport cu prejudiciul material real suferit de către persoana păgubită, solicitând achitarea despăgubirii de asigurare în mărime de 20 200,47 lei, conform raportului de evaluare a pagubei nr.675/10A din 02 noiembrie 2018.

Însă, SA "General Asigurări" nu a satisfăcut cerințele lui Chilat Nicolae, iar la 19 noiembrie 2018, a achitat la contul bancar suma de 15334,46 lei.

Reclamantul consideră că, SA "General Asigurări" urmează să mai achite persoanei păgubite suma de 4866,01 lei, reieșind din calculul: 20200,47 lei - 15334,46 lei = 4866,01 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, Nicolae Chilat a depus cerere de majorare a cuantumului acțiunii, solicitând încasarea despăgubirii de asigurare pentru prejudiciul cauzat în urma accidentului rutier în mărime de 12 229,54 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime 150 lei, taxa de stat suplimentară în mărime de 217 lei, cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei, cheltuieli pentru participarea avocatului în 6 ședințe de judecată în mărime de 1500 lei, cheltuieli pentru evaluarea pagubei în mărime de 500 lei, cheltuieli pentru expertiza judiciară în mărime de 2105 lei, în total suma de 7472 lei.

În motivarea cererii depuse, reclamantul a indicat că conform raportului de expertiză judiciară nr.1975, 1976 din 26 septembrie 2019 întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, prejudiciul material cauzat automobilului de model Toyota Corolla cu nr. de înmatriculare XXX, deteriorat în urma accidentului rutier din 29 octombrie 2018, constituie suma de 27564 lei.

Astfel, SA "General Asigurări" urmează să mai achite persoanei păgubite diferența în mărime de 12229,54 lei (27564 lei - 15334,46 lei = 12229,54 lei).

Chilat Nicolae a solicitat încasarea despăgubirii de asigurare pentru prejudiciul cauzat în urma accidentului rutier în mărime de 12 229,54 lei și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime 150 lei, taxa de stat suplimentară în mărime de 217 lei, cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei, cheltuieli pentru participarea avocatului în 6 ședințe de judecată în mărime de 1500 lei, cheltuieli pentru evaluarea pagubei în mărime de 500 lei, cheltuieli pentru expertiza judiciară în mărime de 2105 lei, în total cheltuieli de judecată în sumă de 7472 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 06 iulie 2020, acțiunea înaintată de Nicolae Chilat s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, raportul de evaluare a pagubei nr. 1448-18-RCA elaborat de SRL "Evaluare Plus" corespunde exigențelor stabilite de Legea 414, iar raportul de evaluare a pagubei nr.675/10A elaborat de SRL "Expert Auto Plus" nu corespunde acestor criterii, or art.23 alin.7 din Legea 414 - "în cazul în care pentru repararea autovehiculului este necesară cumpărarea în valută străină a unor piese sau materiale, costul lor este egal costului de achiziție prevăzut în actele de cheltuieli prezentate (inclusiv cheltuielile de transport, taxele vamale și TVA aferentă),

echivalat în lei moldovenești la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data plății facturii. În astfel de cazuri, costul părților componente, al pieselor sau al materialelor nu va depăși prețul de vânzare practicat de unitățile de specialitate din Republica Moldova, dacă sunt comercializate și în Republica Moldova.

Totodată, instanța a reținut că, reclamantul nu a depus careva obiecții cu privire la entitatea care a făcut evaluarea, dar inițial a solicitat încasarea unei sume mai mari care a fost stabilită de către expert SRL „Auto Plus”, ulterior și-a majorat pretențiile din acțiune și a solicitat încasarea unei sume care a fost stabilită prin raportul de expertiză judiciară nr.1975,1976 din 26.09.2019.

Referitor la costul reparației în mărime de 27 564 lei stabilite prin raportul de expertiză judiciară nr. 1975,1976, din 26.09.2019 întocmit de către Centrul Național de expertize Judiciare, instanța a conchis că, la efectuarea raportului expertul judiciar Cechin Adrian nu s-a condus de prevederile art. 23 alin. (12) din Legea 414 care stipulează că actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor prezentului articol nu pot servi drept temei pentru achitarea despăgubirii de asigurare.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 07 iulie 2020 Chilat Nicolae a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 iulie 2020, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020, a fost respins apelul declarat de Chilat Nicolae și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 iulie 2020.

La 11 noiembrie 2020, Chilat Nicolae, reprezentat de avocatul Lazăr Vitalii, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord soluția instanțelor ierarhic inferioare. Instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a dat o apreciere arbitrară probelor.

La caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 23 alin. (9), lit. b) din Legea 414, norma respectivă fiind aplicabilă doar în cazul în care atât partea păgubită cât și asiguratorul trebuie să convină de comun acord asupra unităților de specialitate, care urmează să stabilească costul reparației, ceea ce la caz nu s-a întâmplat, iar instanța urma să rețină acest fapt.

La fel, este eronată aprecierea instanței, precum că raportul de expertiză judiciară, întocmit în cadrul procesului de judecare a cauzei, nu poate fi luat la baza hotărârii, ca probă veridică și nici nu a argumentat din ce motiv raportul contravine legislației.

Recurentul a susținut că, hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte și interpretarea eronată a legii.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 octombrie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 11 noiembrie 2020, respectiv în termenul

prevăzută de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 25 noiembrie 2020, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 30 noiembrie 2020, potrivit avizului de recepție (f. d. 12 Vol. II).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui

recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Chilat Nicolae, reprezentat de avocatul Lazăr Vitalii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Chilat Nicolae, reprezentat de avocatul Lazăr Vitalii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru